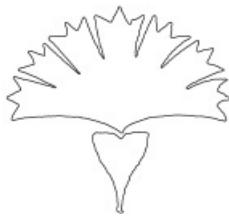

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2011
αρ. φύλλου 139

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΣΕ ΟΡΙΑΚΟ ΣΗΜΕΙΟ Η ΚΑΤΟΧΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Όσο ολοκληρώνει το εγκληματικό έργο που της ανέθεσαν οι εντολείς της, τόσο εντείνονται τα αδιέξοδα της κυβέρνησης του Γιωργάκη. Τα μνημόνια δε βγαίνουν με τίποτα, όπως και οι ίδιοι οι εντολείς γνώριζαν εκ των προτέρων, παρά τους ισχυρισμούς τους. Έτσι μας τα ανακοινώνουν το ένα μετά το άλλο, φέρνοντας στην εξαθλίωση όλο και μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού. Και δεν έχουν σκοπό να τα σταματήσουν ποτέ. Στα μέχρι τώρα παγκοσμίως πρωτοφανή (παραίτηση από ασυλία κ.λπ.), στα οποία αναφερθήκαμε σε προηγούμενα φύλλα μας, προστίθενται και τούτα:

A) Οι κατοχικοί αρνούνται να ανακοινώσουν την ΑΟΖ, με το επιχείρημα ότι θα ενοχληθεί η Τουρκία! Η ελληνική Θράκη έχει γίνει ξέφραγο αμπέλι για τους αξιωματούχους του τουρκικού κράτους! Ο υπουργός Επικρατείας Εγκεμέν Μπαγίς μοίρασε ανενόχλητος στην Κομοτηνή τουρκικές σημαίες! Τα νέα φυντάνια της τουρκικής διπλωματίας αλωνίζουν στη Θράκη, ως μέρος της εκπαίδευσής τους (χωρίς αμοιβαιότητα, εννοείται)! Οι New York Times σε (συνέχεια στη σελ. 2)

Η Σύνοδος του Α.Σ.Κ.Ε.

Το Σάββατο 4 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί η τακτική σύνοδος του ΑΣΚΕ. Θα αναλυθεί η πολιτική κατάσταση, όπως διαμορφώνεται με το νέο στοιχείο των μαζικών συγκεντρώσεων στις πλατείες και με τις προσπάθειες κατοχικών και τρόικας να μας βυθίσουν βαθύτερα στην εξαθλίωση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Θα προγραμματίσουμε τη δραστηριότητα του κόμματος σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες, κατά τις οποίες δεν αποκλείεται ανά πάσα στιγμή και η προκήρυξη εκλογών. Σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο η αναγκαιότητα της συμμετοχής μας είναι αυτονόητη, παρά τις οικονομικές δυσκολίες κάθε οικογένειας. Τα μέλη και οι φίλοι καλούνται να δηλώσουν την οικονομική και την όποια άλλη συνδρομή τους, ώστε να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα συμμετοχής μας.

Η ΔΡΑΧΜΗ ΚΑΙ Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Έγινε πασιφανές, ακόμη και στους ξένους εμπνευστές του, ότι σε ένα χρόνο, συντομότερα απ' όσο και οι ίδιοι περίμεναν, το μνημόνιο έχει οδηγήσει τη χώρα μας ένα βήμα πριν από την αδυναμία πληρωμής των δανειστών της (κυρίως ξένων τραπεζών), για τους οποίους προοριζόταν το δάνειο των 110 δισ. της τρόικας. Το 2012 χρειάζονται επιπλέον τουλάχιστον 26 δισ. και το 2013 τουλάχιστον 32 δισ., που (κατά το μνημόνιο) θα τα έπαιρναν από τις «αγορές». Αυτό όμως είναι ανέφικτο, επειδή τα διεθνή όρνεα θέλουν περισσότερα κέρδη από το τζόγο στην πτώση της αξίας του ευρώ και από το ξεπούλημα των ασημικών της χώρας.

Το ελληνικό κράτος έχει ήδη προβεί σε μερική στάση πληρωμών σε εργαζόμενους, φαρμακοποιούς, προμηθευτές, εργολάβους, στους τομείς της υγείας, της παιδείας, των κοινωνικών υπηρεσιών, του πολιτισμού, των υποδομών κ.λπ., δηλ. έχει ήδη προβεί σε μερική χρεοκοπία. Αυτούς που δεν παραλείπει (έως τώρα) να πληρώνει είναι τους ξένους δανειστές. Φροντίζει, επίσης, να δίνει συνεχώς χρήματα στις ελληνικές τράπεζες ως εγγυήσεις (καθαύτεσις) του δημοσίου.

Σκυλοκαβγάς

Όλοι, όμως, προβλέπουν ότι σε λιγότερο από ένα χρόνο από τώρα το ελληνικό κράτος δε θα μπορεί (συνέχεια στη σελ. 5)

ΟΙ ΚΑΤΟΧΙΚΟΙ ΔΙΝΟΥΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΟΖ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας και ειδικά τη νέα Σύμβαση που ισχύει από το 1982, άρθρο 121, παράγραφος 2, όλα τα νησιά και οι νησίδες, εκτός των βράχων, διαθέτουν Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Η ΑΟΖ ενός νησιού καθορίζεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που καθορίζεται και για τις ηπειρωτικές περιοχές. Η Τουρκία αρνείται να υπογράψει τη νέα αυτή Συνθήκη, με τη δικαιολογία ότι το Αιγαίο είναι κλειστή θάλασσα και θα έπρεπε να ισχύει ξεχωριστό καθεστώς. Στη Μαύρη Θάλασσα, όμως, που αποτελεί κι αυτή «κλειστή θάλασσα», χρησιμοποίησε τη νέα Σύμβαση, για (συνέχεια στη σελ. 7)

ΣΕ ΟΡΙΑΚΟ ΣΗΜΕΙΟ Η ΚΑΤΟΧΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

πρωτοσέλιδό τους έγραψαν ότι σύμβουλος του Γιωργάκη είναι και ο τ. υπουργός Οικονομικών της Τουρκίας Ντερβίς, τώρα αντιπρόεδρος της Brookings, ο οποίος τον «συμβουλεύει ανεπισήμως τα τελευταία δύο χρόνια ... έχει μοιραστεί πολλές τηλεφωνικές συνδιαλέξεις, αργά τη νύχτα, με τον Έλληνα πρωθυπουργό» (εφημ. 20/5/11).

Β) Βγάζουν στο σφυρί όλη τη δημόσια περιουσία, ορίζοντας ουσιαστικά ως πωλητές αυτούς που σκοπεύουν να την αγοράσουν! Τα ψεύδη είναι τεράστια και διαρκή. Ισχυρίζονται π.χ. ότι προσπαθούν να σώσουν την ελληνική οικονομία, ενώ προσπαθούν ν' αρπάξουν όσο περισσότερα χρήματα από τον ελληνικό λαό και να τα δώσουν στους ξένους τοκογλύφους, οι οδηγίες-εντολές των οποίων μας έφεραν στη σημερινή χρεοκοπία, από την οποία δε θα ξεφύγουμε ποτέ (αν συνεχίσουμε να τους ακούμε). Οι ίδιοι οι κατοχικοί παίρνουν, φυσικά, το μερίδιό τους για την προσφορά τους προς τους ξένους δυνάστες.

Μετά την Ιρλανδία ήρθε και η σειρά της Πορτογαλίας να υπογράψει το δικό της μνημόνιο, στο οποίο επίσης δεν περιλαμβάνονται οι ακρότητες του δικού μας (παραίτηση από ασυλία, κατάργηση 13^{ου} και 14^{ου} μισθού κ.λπ.). Ο Γιωργάκης εκτέθηκε για άλλη μια φορά, γιατί επιβεβαιώνεται ότι δεν υπάρχει κανείς άλλος πρωθυπουργός που προθύμως να τα έδωσε όλα στους ξένους.

Ταυτόχρονα άλλοι κατοχικοί υπουργοί συνεχίζουν το έργο τους, για το οποίο αναφερθήκαμε σε προηγούμενα φύλλα μας. Η κ. Διαμαντοπούλου πασχίζει για τη διάλυση και τον αφελληνισμό της Παιδείας μας και ο κ. Παπούτσης να εγκλωβίσει τους λαθρομετανάστες, μην τυχόν και φύγει κανείς από την Ελλάδα!

Η εντολή της Ε.Ε. για συναίνεση

Η συμπεριφορά της Ε.Ε. προς τη χώρα μας δείχνει πόση σχέση έχει αυτός ο οργανισμός των τοκογλύφων με τη δημοκρατία. Δεν τους φτάνει που μας επέβαλαν ένα καθεστώς κατοχής, που απομνήζα τον ελληνικό λαό και γεμίζει τα θησαυροφυλάκιά τους, δεν τους φτάνει που η κατοχική κυβέρνηση ετοιμάζεται να τους χαρίσει όλη τη δημόσια περιουσία μας, απαιτούν ν' αποδεχθούμε όλοι την υποταγή μας.

Μίλούν για συναίνεση και οι ξένοι και η κυβέρνηση. Συναίνεση θα σήμαινε ότι τα κόμματα πλησιάζουν μεταξύ τους, κάνοντας ΟΛΟΙ αμοιβαίες υποχωρήσεις, και στη συνέχεια γίνονται διαπραγματεύσεις με την τρόικα, η οποία επίσης κάνει τις δικές της υποχωρήσεις. Δε μας ζητούν, όμως, κάτι τέτοιο. Ζητούν όλοι οι

Έλληνες να πειθαρχήσουμε απολύτως σε όλες τις εντολές τους. Οι ίδιοι δε μετακινούνται ούτε κατά κεραία από τις θέσεις τους. Ξύπνησαν μέσα τους οι αποικιοκρατικές συνήθειες και μας αντιμετωπίζουν κυνικά ως ιθαγενείς. Ο επίτροπος Όλι Ρεν, βγαίνοντας από τη συνεδρίαση του Ecofin στις 17/5, με ύφος υπουργού του Χίτλερ, είπε: «Είναι ζωτικής σημασίας οι ελληνικές αρχές ν' ανακοινώσουν νέα μέτρα λιτότητας ... Απαιτείται διακομματική νιοθέτηση όλων των στόχων του Μνημονίου ... είναι θέμα ευθύνης όλων των πολιτικών δυνάμεων». Το ίδιο επαναλαμβάνουν συνεχώς και ο ίδιος και όλοι οι αξιωματούχοι της Ε.Ε., μεταξύ των οποίων και η τ. κομμουνίστρια κ. Δαμανάκη. Η Κομισιόν, μάλιστα, σε γραπτή της δήλωση στις 27/5 κάνει ένα βήμα παραπέρα: «... όλα τα ελληνικά κόμματα ... να υποστηρίξουν το πρόγραμμα Ε.Ε.-ΔΝΤ ... απαιτείται η συμβολή όλων των κομμάτων και όλων των πολιτών»!! Δεν επιτρέπεται δηλ. η διαφωνία όχι μόνο κανενός κόμματος, αλλά ούτε κανενός μεμονωμένου πολίτη, διαφορετικά δε θα εκταμιεύσουν την 5^η δόση και θα πεινάσουμε!

Το Μνημόνιο δεν καθορίζει κάποιες μόνο πλευρές μιας κυβερνητικής πολιτικής, αλλά το σύνολό της. Αν όλα τα κόμματα συμφωνούν με το μνημόνιο, τότε δε χρειάζεται να υπάρχουν όλα. Αρκεί μόνο ένα, όπως ένα κόμμα είναι στην πραγματικότητα όλοι οι πρόθυμοι που ψήφισαν το μνημόνιο: ο Γιωργάκης, η Ντόρα κι ο Καρατζαφέρης. Έτσι αντιλαμβάνεται η Ε.Ε. τη δημοκρατία! Το κακό γι' αυτούς τους άθλιους που μας κυβερνούν από τις Βρυξέλλες είναι ότι δεν ξέρουν σε ποιο λαό απευθύνονται, δεν ξέρουν την ιστορία του και θεωρούν ότι θα τον έχουν εσαεί του χεριού τους.

Ελλάς καθολικώς διαμαρτυρομένων

Αν ζούσε ο παππούς του κατοχικού πρωθυπουργού, ασφαλώς θα επανελάμβανε την περίφημη ρήση του «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών Καθολικώς Διαμαρτυρομένων», με την οποία εξέφρασε την αντίθεση του ενωμένου ελληνικού λαού προς μιαν άλλης μορφής κατοχή, που επιβλήθηκε με άλλα μέσα από κάποιους άλλους σωτήρες.

Στην οργή των λαϊκών στρωμάτων που υποφέρουν ήρθαν να προστεθούν φωνές από θεσμούς, κοινωνικές ομάδες και φορείς συντηρητικούς. Η **Εκκλησία** από το Δεκέμβριο είπε ότι βρισκόμαστε σε καθεστώς κατοχής. Οι **δικηγορικοί σύλλογοι** και άλλοι επιστημονικοί φορείς μαζί με **πανεπιστημιακούς** προσπαθούν να καταργήσουν το μνημόνιο δικαστικά ως αντισυνταγματικό. Πρώην **πρέσβεις** απευθύνονται με ανοιχτή επιστολή τους προς τον κατοχικό πρωθυπουργό και εκφράζουν τη →

βαθύτατη ανησυχία τους για την ακολουθούμενη εξωτερική πολιτική. Στο ίδιο πνεύμα επιστολή και από 7 πρώην **αρχηγούς ΓΕΝ** για την αμυντική πολιτική. Ο πρόεδρος των εν ενεργείᾳ διπλωματών καταγγέλλει «ανομολόγητους χειρισμούς σε καίρια εθνικά ζητήματα από παραθεσμικούς μηχανισμούς, προφανώς όχι με το αξημίωτο!»

Το πιο ελπιδοφόρο είναι ότι για πρώτη φορά **κινητοποιήθηκε μαζικά η ελληνική νεολαία**, γεμίζοντας τις πλατείες όλων των μεγάλων πόλεων. Πολλές ανησυχίες μπορεί να έχει κανείς αν ένα τέτοιο κίνημα διαμαρτυρίας μπορεί στην εξέλιξή του να διαμορφώσει μια **πρόταση προοπτικής** ή αν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προσπάθειες **ελέγχου ή προβοκάτσιας ή καταστολής** από τους μηχανισμούς του συστήματος. Όταν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, ακόμη και συστημικοί πολιτικοί, όπως ο κ. Σαμαράς, «χαϊδεύουν» τους «αγανακτισμένους», οι ανησυχίες γίνονται σοβαρότερες.

Το βέβαιο, όμως, είναι ότι αυτές οι κινητοποιήσεις φέρνουν νέα ήθη, αδιανόητα για τους διοργανωτές των μέχρι τώρα απωθητικών για τον πολύ κόσμο κινητοποιήσεων: α) Είναι **ενωτικές**, όπως συνέβαινε σε όλους τους μεγάλους και πραγματικούς αγώνες του ελληνικού λαού (Εθνική Αντίσταση, Κυπριακό, Ανένδοτοι, Αντιδικτατορική Αντίσταση). Κανείς δε φέρει κομματικές ταμπέλες. Στις κινητοποιήσεις κομμάτων και συνδικάτων τα αιτήματα είναι το δευτερεύον ή το πρόσχημα για κομματικές ή προσωπικές επιδιώξεις. β) Είναι **πατριωτικές**, με την ελληνική σημαία ν' ανεμίζει και τον εθνικό ύμνο να ακούγεται συχνά-πυκνά, όπως σ' όλους τους μεγάλους αγώνες που προαναφέραμε. Οι αστυνομικοί δε θεωρούνται a priori αντίπαλοι, αντιθέτως οι νεαροί «αγανακτισμένοι» (με πολύ περισσότερο μυαλό από κάποιους κομματικούς καθοδηγητές) τους καλούν να τραγουδήσουν μαζί τον εθνικό ύμνο! γ) Οι κουκουλοφόροι, που στις άλλες διαδηλώσεις δρουν υπό την ανοχή των διοργανωτών (πλην ΚΚΕ) και σε συντονισμό με τα ΜΑΤ, δεν τόλμησαν (προς το παρόν, τουλάχιστον) να εμφανιστούν. Ούτε ο εσμός της ακροδεξιάς. Τα πάντα είναι **ειρηνικά**, ήρεμα, χαρούμενα. Οι διοργανωτές προειδοποίησαν όποιον έχει σκοπό να δημιουργήσει επεισόδια να κάτσει σπίτι του. δ) Οι νεαροί θεωρούν υποχρέωσή τους να καθαρίζουν τα σκουπίδια από τις πλατείες, μια κίνηση με ισχυρό συμβολισμό, που δείχγει **διάθεση δημιουργίας** κι όχι καταστροφής. Η σύγκριση με τους βάνδαλους του Δεκέμβρη 2008 είναι συντριπτική. Εμείς του ΑΣΚΕ, που τόσα χρόνια φωνάζουμε ότι έτσι θα έπρεπε να είναι όλα τα συλλαλητήρια, χαιρόμαστε

ιδιαίτερα γι' αυτά τα νέα ήθη.

Η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ σε διάλυση

Τα μισά μέλη του υπουργικού συμβουλίου έχουν αποδεχθεί ότι είναι «μιας χρήσης» και εμφανίζονται σκληροί στην υλοποίηση των εντολών της τρόικας, στην υποστήριξη της οποίας και μόνο υπολογίζουν. Έχουν ήδη βγάλει τις παχυλές μίζες τους και σε κάποιους έχουν τάξει καριέρα σε διεθνείς οργανισμούς. Στον ανεκδιήγητο έχουν τάξει τη Γ.Γ. του ΟΗΕ! (Θα ξεχνά, μάλλον, ότι και στον προκάτοχό του είχαν τάξει τη θέση του Γιουνκέρ ή του Ρομπάι και δε θα υποψιάζεται ότι μπορεί να βρεθεί σε κάποια άλλη καρέκλα.) Οι άλλοι μισοί και οι βουλευτές προσπαθούν να επιβιώσουν πολιτικά και μετά τον εξοστρακισμό του Γιωργάκη, εμφανίζομενοι ως λιγότερο ανάλγητοι, κι αυτό δημιουργεί εσωτερικές αντιθέσεις στους κατοχικούς. Ο Δρούτσας και ο Πρωτόπαππας έγιναν μαλλιά-κουβάρια ακριβώς για το λόγο αυτό.

Σοβαρότερες είναι **οι αντιθέσεις μεταξύ των ξένων εντολέων** που μεταφέρονται στο εσωτερικό της κυβέρνησης. Αμερικανοί εναντίον Γερμανών, τραπεζίτες εναντίον βιομηχάνων κ.λπ. Η αποκάλυψη του Καστανίδη, ότι ο Σημίτης διευκόλυνε τις «δουλειές» της Ζίμενς, είναι μια μόνο σκηνή αυτού του δράματος. Άλλοι στηρίζουν (ακόμη) το Γιωργάκη, άλλοι περιμένουν να τους τελειώσει κάποιες «δουλειές» και να τον ξαποστείλουν.

Ρήγμα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ προκαλούν και οι **συνδικαλιστές** του. Βεβαίως έχουν δίκιο όταν ζητούν να μην ξεπουληθεί ο δημόσιος τομέας, αλλά ξύπνησαν κάπως αργά, γιατί όλοι ξέρουν ότι μόλις το ΠΑΣΟΚ πήρε την εξουσία το 1981 διόρισε κάθε ενδιαφερόμενο μέλος του στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, φορτώνοντάς τον με πλεονάζον προσωπικό. Προφανώς, το ΠΑΣΟΚ απέκτησε και τον έλεγχο των αντίστοιχων συνδικάτων, που λειτούργησαν ως στηρίγματα της κυβέρνησης και ως χώροι φθοράς συνειδήσεων. Ιδιαίτερα οι συνδικαλιστές, με τους παχυλούς μισθούς, τις αμοιβές για συμμετοχές σε συμβούλια και τις μίζες ήσαν οι πιο ωφελημένοι. Τώρα, με τις εντολές της τρόικας (απολύσεις, αποκρατικοποιήσεις κ.λπ.), τα συμφέροντά τους θίγονται, με επακόλουθο «ανταρσίες» των μελών του ΠΑΣΟΚ στους ΟΤΑ, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ κ.λπ.

Αν σ' όλα τα παραπάνω προστεθούν η απίστευτη **ανεπάρκεια** του στενού κύκλου που ελέγχει την κυβέρνηση και οι προσωπικές μωροφιλοδοξίες, συντίθεται μια εικόνα γενικής διάλυσης. Αυτή η κυβέρνηση δε φαίνεται να μακριημερεύει.

Έτσι οι μέχρι τώρα υποστηρικτές της κατοχικής κυβέρνησης, όπως εκφράζονται από τα ΜΜΕ τους, αρχίζουν να κρατούν αποστάσεις. Θα →

προσπαθήσουν να κρατήσουν τη σημερινή κυβέρνηση όσο μπορούν, έστω για κάποιους μήνες ακόμη ή και βδομάδες, για να περάσει ό,τι προλάβει, και στη συνέχεια θα προσπαθήσουν να κερδίσουν επιπλέον χρόνο με κάποιας μορφής διεύρυνση, με πολιτικούς ή (και) τεχνοκράτες. Οι γνωστοί «πρόθυμοι» υποστηρικτές του μνημονίου Καρατζαφέρης και Ντόρα ζητούν «οικουμενική», δηλ. να καταλάβουν οι ίδιοι υπουργικούς θώκους, αναπληρώνοντας τις απώλειες της επιρροής του ΠΑΣΟΚ. Οι άλλοι υποψήφιοι εταίροι του ΠΑΣΟΚ (ΔΗΜΑΡ και Πράσινοι) δεν έδειξαν (προς το παρόν) την ίδια προθυμία, αλλά φρόντισαν να δηλώσουν τη διαθεσιμότητά τους, καταστροφολογώντας κι αυτοί για το ενδεχόμενο επανόδου της δραχμής. Στην καταστροφολογία συμβάλλουν επίσης ο Α. Τσίπρας και (εσχάτως) η Α. Παπαρήγα.

Αλλά και μια τέτοια κυβέρνηση δε φαίνεται να μπορεί να σταθεί πάνω από μερικούς μήνες. Τις εκλογές προσπαθούν να τις αποφύγουν, αλλά θα εξαναγκαστούν να τις κάνουν αν πηδήξουν κι άλλοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ από το καράβι που βουλιάζει ή όταν επέλθει η γενική κατάρρευση, που δεν είναι μακριά.

Οι νέες προτάσεις Σαμαρά

Μέσα σε όλη την αλλαγή κλίματος αρχίζει να γίνεται αποδεκτός από τα ΜΜΕ και ο Σαμαράς. Οι ανακοινώσεις του στο Ζάππειο για πρώτη φορά δεν αντιμετωπίστηκαν εχθρικά από τα ΜΜΕ. Οι εργοδοτικές οργανώσεις, που τις ονομάζουν «παραγωγικές τάξεις», έσπευσαν να επικροτήσουν το πρόγραμμα Σαμαρά. Το Ζάππειο-2 τον ενίσχυσε εσωκομματικά, βυθίζοντας στην απελπισία τη Ντόρα, που ήλπιζε σε νέες αποσκιρτήσεις προς το κόμμα της. (Δεν αποκλείεται, βέβαια, νέα μαζική αποστασία σε άλλη φάση, αφού ιδεολογικά τα περισσότερα στελέχη της Ν.Δ. βρίσκονται πιο κοντά στη Ντόρα παρά στο Σαμαρά.) Ενίσχυσε τη θέση του και στην κοινωνία, αφού κάποιες συντηρητικές κοινωνικές ομάδες (καταστηματάρχες, κλειστά επαγγέλματα) φαίνεται ότι άρχισαν να ελπίζουν στην αποκατάστασή τους. Ματαίως, φοβούμαστε, αφού το Ζάππειο-2 δεν αμφισβητεί τις δομές του συστήματος, οπότε τα θηρία που έπνιξαν τις ομάδες αυτές (πολυκαταστήματα, εταιρείες κ.λπ.) δε θα αποχωρήσουν.

Φαίνεται ότι μεγάλη μερίδα του ξένου παράγοντα αποδέχεται πλέον μια ή και δύο θητείες Σαμαρά στην πρωθυπουργία, αφού όμως πρώτα ο Γιωργάκης και οι όποιοι μεταβατικοί ολοκληρώσουν τη «βρώμικη δουλειά». Αφού θα έχουμε φτάσει στον πάτο, να έρθει ο Σαμαράς, να εφαρμόσει το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμά του, χωρίς τις σημερινές ακρότητες

και χωρίς τα ξεπουλήματα στα εθνικά θέματα (ό,τι θα έχουν αφήσει απούλητο οι κατοχικοί), ο κόσμος να διαπιστώνει μια βραδύτατη βελτίωση κι έτσι σκέπτονται να κρατήσουν στον έλεγχό τους την Ελλάδα για μια 10ετία ακόμη. Στην αποδοχή του από τους ξένους φρόντισε να συμβάλει και ο ίδιος ο Σαμαράς μετά το Ζάππειο-2, φροντίζοντας να τονίζει περισσότερο τα σημεία συμφωνίας του με την τρόικα (π.χ. αποκρατικοποίησεις) και να περιορίζει τις διαφωνίες του στη μείωση των φορολογικών συντελεστών. Επιπλέον έπαψε να καταγγέλλει την κυβέρνηση για το χάλι της Παιδείας, της Υγείας και της Κοινωνικής Πρόνοιας. Τέλος φαίνεται ότι υπάρχει δικομματική συναίνεση για το κουκούλωμα όλων των σκανδάλων.

Για μια άλλη προοπτική

Ελπίζουμε ότι ο ελληνικός λαός δεν εξαντλεί τις φιλοδοξίες του στην αποδοχή των προτάσεων Σαμαρά, δηλ. στην αντικατάσταση της σημερινής κατοχής από ένα καθεστώς πιο ήπιας υποταγής. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις αποδεικνύουν ότι ο ελληνικός λαός έχει κατανοήσει πλέον ότι οι «σύμμαχοι» και οι «εταίροι» είναι οι δυνάστες μας, ότι η απελευθέρωση της πατρίδας μας από την Ε.Ε. και το ευρώ της και όλους τους λεόντειους οργανισμούς είναι η πρώτη προϋπόθεση για να ορθοποδήσουμε. Ότι η οικονομία μας δεν μπορεί να βρίσκεται στον έλεγχο των κερδοσκόπων, αλλά στον έλεγχο της κοινωνίας. Ότι η δημοκρατία δεν μπορεί να φαλκιδεύεται στη χώρα που γεννήθηκε. Ότι ο πολιτισμός μας είναι η βάση στην οποία στηριζόμαστε για να επιβιώσουμε. Ότι μια Ελλάδα με το λαό της κυριαρχο ποτέ δε θα επιτρέψει σε κανένα να αμφισβητήσει τη ακεραιότητά της. Το ΑΣΚΕ πάντα υποστηρίζει τα παραπάνω, έστω κι αν το σύνολο σχεδόν των «αγανακτισμένων» δε γνωρίζουν καν την ύπαρξή του, λόγω του πλήρους αποκλεισμού του από τα μέσα διαμόρφωσης γνώμης. Σε ποιους άξονες θα κινηθεί η δραστηριότητα του ΑΣΚΕ στις κρίσιμες μέρες που περνάμε θα καθοριστεί στη Σύνοδο της 5^{ης} Ιουνίου.

Τρεις σπουδαίοι άνθρωποι

Ο Λάκης Σάντας, ο ήρωας που κατέβασε (μαζί με το Μανώλη Γλέζο) τη χιτλερική σημαία από την Ακρόπολη. Ο Θανάσης Βέγγος, ο καλός άνθρωπος που σκόρπισε άφθονο γέλιο σε μικρούς και μεγάλους. Ο Νίκος Παπάζογλου, με τη γνήσια ελληνική μουσική του και την ιδιαίτερη φωνή του. Τρεις σεμνοί άνθρωποι (ο τρίτος πριν την ώρα του) έφυγαν από κοντά μας. Το έργο τους και το παράδειγμά τους δε θα ξεχαστούν, γιατί η Ελλάδα δεν πρέπει να φτωχύνει!

Η ΔΡΑΧΜΗ ΚΑΙ Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ (συνέχεια από σελ. 1)

να πληρώνει ούτε τους ξένους δανειστές. Η πρόβλεψη αυτή έχει προκαλέσει ανοιχτές και κρυφές αντιπαραθέσεις μεταξύ των τραπεζιών αφ' ενός (Τρισέ και εθνικές τράπεζες, γαλλικές κυρίως) και των Γερμανών μεγαλοβιομηχάνων αφ' ετέρου.

Οι τραπεζίτες δε θέλουν ούτε στάση πληρωμών ούτε αναδιάρθρωση (επιμήκυνση ή και κούρεμα), για να μη χάσουν την αξία τους τα ελληνικά ομόλογα που έχουν στα χαρτοφυλάκιά τους. Αυτό θα προκαλούσε αλυσιδωτές συνέπειες, δηλ. πτώση της αξίας του ευρώ, που θα έθιγε την αξία των κεφαλαίων των τραπεζών τους και θα υπονόμευε τη λειτουργία του ευρώ ως διεθνούς αποθεματικού νομίσματος. Αυτό θα ενίσχυε το δολάριο ως αποθεματικό, κάτι που προωθούν διακαώς οι ΗΠΑ. Για το λόγο αυτό οι τραπεζίτες θέλουν να μας δώσουν νέο δάνειο 50 έως 60 δισ. για το 2012 και 2013, να παίρνουν μεγαλύτερους τόκους και να μας εκμεταλλεύονται αιωνίως.

Οι Γερμανοί μεγαλοβιομήχανοι θέλουν υποτιμημένο ευρώ, για ν' αυξήσουν τα κέρδη τους από τις εξαγωγές, ιδιαίτερα προς τις αναδυόμενες ασιατικές χώρες. Σήμερα το 52% των εξαγωγών τους γίνεται προς τις χώρες της ζώνης του ευρώ. Το Μάρτιο 2011 οι γερμανικές εξαγωγές έφτασαν στο ύψος-ρεκόρ των 98,3 δισ., 7,4% υψηλότερα σε σχέση με τον Φεβρουάριο. (Η Ελλάδα έχει εξαγωγές 25 δισ. το χρόνο, δηλ. το ¼ των γερμανικών ενός μήνα!)

Ενώ τραπεζίτες και Γερμανοί μεγαλοβιομήχανοι διαφωνούν στα παραπάνω, συμφωνούν στη λεηλασία των ασημικών της Ελλάδας. **Και οι δύο πλευρές δε θέλουν με τίποτα να φύγει η Ελλάδα από το ευρώ.**

Οι φήμες για αναδιάρθρωση

Οι Γερμανοί σπέρνουν τα περί αναδιάρθρωσης, για να πιέσουν (νομίζουν) την ελληνική κοινωνία να αποδεχθεί το νέο σκληρό μνημόνιο ως το 2015. Οι κατοχικοί του ΓΑΠ και του Παπακωνσταντίνου έτσι κι αλλοιώς λένε πάντα ναι σε όλα. **Γι' αυτούς το πρόβλημα είναι οι Έλληνες.** Οι Γερμανοί κάρφωσαν στο Spiegel τη μυστική σύσκεψη που έγινε την Παρασκευή 6 Μαΐου στο Λουξεμβούργο μεταξύ των τραπεζιών της Ε.Ε. και των Γάλλων (Τρισέ, Γιουνγκέρ, Λαγκάρντ), με την παρουσία του Παπακωνσταντίνου. Διέσπειραν τις φήμες ότι η Ελλάδα θα επανέφερε τη δραχμή εκείνο το Σαββατούριακο. Έτσι πέτυχαν να κατρακυλήσει το ευρώ προς όφελος των εξαγωγών των μεγαλοβιομηχάνων τους και να πάνε τα spreads των ελληνικών ομολόγων στα ουράνια, ώστε οι «αγορές» να είναι απαγορευτικές για δανεισμό και η χώρα μας, μ' αυτό το πολιτικοοικονομικό σύστημα της υποταγής, να παραμένει σιδηροδέσμια σ' αυτούς.

Πάντως σε νέο δάνειο είναι αμφίβολο αν θα μετέχουν χώρες της Ε.Ε. εκτός ευρωζώνης, π.χ. η Μ. Βρετανία.

Η επαναφορά της δραχμής

Μ' όλα αυτά έχει τεθεί επί τάπητος το θέμα της δραχμής. Οι εγχώριοι τραπεζίτες, νυν και τέως πολιτικοί, οικονομολόγοι και λοιποί ευρωπαϊστές όλων των αποχρώσεων καταστροφολογούν, θεωρώντας ότι ουπάρχει θέμα, επειδή το διακινούν οι Γερμανοί. Ισχυρίζονται ότι η επάνοδος στη δραχμή θα προκαλέσει αύξηση του χρέους, λόγω υποτίμησής της, χρεοκοπία τραπεζών, αποκλεισμό από τις «αγορές», αύξηση τιμών των εισαγόμενων προϊόντων, πληθωρισμό και άλλα δεινά. Ομολογούν, όμως, και τον πραγματικό φόβο τους: ότι η επάνοδος στη δραχμή θα είναι η αρχή του τέλους του ευρώ.

Η αναθεώρηση του μνημονίου προς όφελος της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αν δε συνοδεύεται από την αποχώρηση από το ευρώ, απλώς θα ανακόψει ελάχιστα και πρόσκαιρα την πορεία της χώρας προς την αδυναμία πληρωμής των δανειστών δηλ. τη στάση πληρωμών.

Η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα (δραχμή), δηλ. η επανεθνικοποίηση της νομισματικής πολιτικής, αν δε συνοδεύεται από την αποχώρηση από την Ε.Ε., την εθνικοποίηση μέρους του τραπεζικού συστήματος, την απαγόρευση της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων, το κούρεμα του χρέους κ.λπ., θα ανακόψει ακόμη περισσότερο τη σημερινή πορεία. Και τούτο γιατί θα γίνει μια λογική υποτίμηση του νομίσματος, που θα ευνοήσει τις εξαγωγές, τον τουρισμό και την ανάπτυξη της ελληνικής παραγωγής. Αρνητικές συνέπειες θα είναι η αύξηση των τιμών των εισαγόμενων προϊόντων και, ενδεχομένως, η υποτίμηση της αξίας των καταθέσεων. Το πιο σημαντικό είναι ότι θα εξακολουθούν να υπάρχουν το άνοιγμα της αγοράς, η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων, οι ιδιωτικοποιήσεις που επιβάλλονται οι κοινοτικές ντιρεκτίβες, γι' αυτό το εμπορικό έλλειμμα θα παραμένει υψηλό, τα απαραίτητα για την ανάπτυξη κεφάλαια θα διαρρέουν στο εξωτερικό και, τελικά, η ανάπτυξη θα ανακοπεί μετά από ένα χρονικό διάστημα, αφού θα έχει συσσωρευθεί πρόσθετο χρέος, του οποίου η εξυπηρέτηση (τόκοι και χρεολύσια) θα απομικά κάθε ικμάδα ανάπτυξης. Υπενθυμίζεται ότι πριν από την ένταξη στην ΕΟΚ το 1981 το χρέος της χώρας ήταν 1,97 δισ. ευρώ, ενώ το 2001, μόλις πριν από την ένταξή στο ευρώ, το χρέος ήταν 150,8 δισ. ευρώ, δηλ. αυξάνοταν κατά μέσο όρο 7,45 δισ. το χρόνο. Μετά την ένταξη και στο ευρώ αυξάνεται κατά 20 δισ. το χρόνο! (Ελευθερος Τύπος 28-2-2010, ιστοσελίδα www.3commal4.gr)

Η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα (δραχμή), ως απόφαση μιας ελληνικής κυβέρνησης με τις προ-ϋποθέσεις των προτάσεων του ΑΣΚΕ (βλ. φύλλο 136 της «Ενημέρωσης» Νοέμβριος 2010 και Προκήρυξη ΑΣΚΕ Μάιος 2011), δηλ. αποχώρηση από την Ε.Ε., εθνικοποίηση μέρους του τραπεζικού συστήματος, απαγόρευση ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων για ένα εύλογο διάστημα, επαναδιαπραγματεύση χρέους, ώστε να πληρώσουμε όσα πραγματικά χρωστάμε (ή και ακόμη λιγότερα, ώστε να υπάρχουν κεφάλαια για ανάπτυξη και κοινωνικές δαπάνες), καταβολή του κατοχικού δανείου και των πολεμικών επανορθώσεων από τη Γερμανία κ.λπ., θα σηματοδοτήσει την αναστροφή της σημερινής κατάστασης και την επάνοδο στην ανάπτυξη.

Μαγικές λύσεις βέβαια δεν υπάρχουν, εκεί που οδήγησαν τη χώρα. Η επιστροφή στη δραχμή με μια λογική υποτίμηση και με τις παραπάνω προ-ϋποθέσεις θα έχει πρόσκαιρα και αρνητικές συνέπειες, όπως η αύξηση των τιμών των εισαγομένων προϊόντων, αλλά ακόμη κι αυτή η αύξηση θα έχει το όφελος της μείωσης των εισαγωγών και της μεσοπρόθεσμης αύξησης της ελληνικής παραγωγής. Δεν είναι υποχρεωτικό να υποτιμηθούν οι καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες. Το δημόσιο μπορεί, μέσω της δυνατότητας ελέγχου του νομίσματος, να εγγυηθεί τις καταθέσεις στις εγχώριες τράπεζες με την τελική ισοτιμία δραχμής-ευρώ.

Τα ασημικά και το νέο δάνειο

Τα «μεσοπρόθεσμα» σχέδια του τρέχοντος μνημονίου για έσοδα 50 δισ. έως το 2015 προβλέπουν την υποθήκευση της δημόσιας περιουσίας που θα μετοχοποιηθεί, ώστε να μπορούν να πουλάνε π.χ. μετοχές της Ακρόπολης, πολεμικών πλοίων, δημόσιων ακινήτων, μουσείων, δασών, παραλιών κ.λπ. Αυτό θέτουν ως όρο όλα τα ξένα όρνεα για τη χορήγηση νέου δανείου 50 έως 60 δισ., ώστε να παραταθεί και μετά το 2013 το άγος της χώρας προς όφελός τους. Μάλιστα, με ιταμό τρόπο, που θυμίζει εποχές Πιουριφόι, «εντέλλονται» τη συναίνεση της ΝΔ για την επέκταση της κατοχής τους. Ακόμη πιο προκλητικά απαιτούν ν' αναλάβει την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας η τρόικα, δηλ. οι δυνάμεις κατοχής απ' ευθείας και χωρίς προσχήματα. Να είναι δηλ. συγχρόνως αυτοί που θα πουλήσουν κι αυτοί που θ' αγοράσουν την περιουσία του ελληνικού λαού!!

Το ενδεχόμενο νέο δάνειο 2012-2013 παρατείνει το μοιραίο κι επιβαρύνει κι άλλο το χρέος της χώρας και το χειμαζόμενο ελληνικό λαό, εξυπηρετώντας πρόσκαιρα τα ξένα τραπεζικά όρνεα, που θέλουν να διατηρήσουν αλώβητα τα κέρδη τους και το σκληρό ευρώ. Αφού το σημερινό ονομαστικό

χρέος των 350 δισ. δε μπορούμε να το αντέξουμε, όταν θα έχει φτάσει πάνω από 500 δισ. ούτε οι επουράνιες δυνάμεις δε θα μπορούν να βοηθήσουν!

Μετά την αντισυνταγματική δανειακή σύμβαση της 8^{ης} Μαΐου 2010, που υπογράφτηκε μόνο από τον Παπακωνσταντίνου και τον Προβόπουλο, και τα αλλεπάλληλα μνημόνια, που εκχώρησαν κυριαρχικά δικαιώματα σε ξένα συμφέροντα, η αποδοχή νέου δανεισμού και ξεπουλήματος της πατρίδας μας αποτελεί πρόσθετη πράξη εθνικής μειοδοσίας. Οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί θα πρέπει να έχουν την τύχη όλων των μειοδοτών.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΑΧΑΡΗ

Η ιστορία της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης (E.B.Z.), μιας ακμάζουσας και κερδοφόρας επιχείρησης, αποτελεί μιαν από τις πιο χαρακτηριστικές για την καταστροφή της ελληνικής παραγωγής, και μάλιστα χωρίς μάσκες.

Το 2005 η E.B.Z. κατέγραψε κέρδη 10 εκ. ευρώ, καλλιεργούσε 400.000 στρέμματα, παρήγαγε 320.000 τόνους ζάχαρη, υπερκαλύπτοντας τις εγχώριες ανάγκες, και απασχολούσε 1.320 μόνιμους εργαζομένους και 3.700 εποχικούς, χωρίς να υπολογιστούν οι περίπου 30.000 περιφερειακοί (αγρότες, μεταφορείς κ.λπ.). Το 2009 έκλεισε με ζημιές 46 εκ. ευρώ, φέτος καλλιεργούσε 55.000 στρέμματα, παρήγαγε 35.000 τόνους και απασχολούσε 428 μόνιμους και 1.000 εποχιακούς εργαζομένους. [Τα στοιχεία από το Έψιλον]

Το «Σωτήριο» Έτος 2006 η ΚΑΠ από την Ευρωπαϊκή Ένωση αποφασίζει ότι ζάχαρη θα παράγεται στην Κεντρική Ευρώπη κι όχι στο Νότο. Έτσι, αποφασίζει να κατέβει η παραγωγή της Ελλάδας στους 158.000 τόνους, επιβάλλει εισφορά επί της ποσόστωσης (για κάθε τόνο που παράγεται πληρώνουμε 110-170 ευρώ υπέρ του γεωργικού ταμείου της ένωσης), μειώνει την τιμή που δίνει στους αγρότες για τεύτλα κατά 45% και προσφέρει 400-600 ευρώ για κάθε τόνο που δε θα παράγεται σε βάθος τριετίας (μας θυμίζει τίποτα;). Κερδισμένες Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, δηλ. η βαριά βιομηχανία και η τεχνολογία δική τους, τα γεωργικά προϊόντα δικά τους κι αυτά. Και όσον αφορά στην E.B.Z., οι υποσχέσεις ότι τα εργοστάσια που έκλεισαν θα παράγουν βιοκαύσιμα έμειναν στα «θα», περιμένοντας τους ξένους αγοραστές, τις μίζες, τις εντολές. Τα διορισμένα κομματικά παράσιτα στις διοικητικές θέσεις το τελευταίο που τους απασχολούσε ήταν να επιβιώσει η βιομηχανία, στολίδι της Βόρειας Ελλάδας.

Πόσο ακόμα θα μας πάρει να καταλάβουμε το ρόλο της Ε.Ε. στη διάλυση της οικονομίας μας, και στην εξαθλίωση του ελληνικού λαού;

ΟΙ ΚΑΤΟΧΙΚΟΙ ΔΙΝΟΥΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΟΖ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

να καθορίσει ΑΟΖ αρχικά με τη Σοβιετική Ένωση τότε και κατόπιν με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις από το 1974 μέχρι σήμερα επιμένουν μονότονα ότι η μοναδική διαφορά μας με την Τουρκία είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου, χωρίς να αναφέρονται στην ΑΟΖ, προς μεγάλη χαρά των Τούρκων, που ξέρουν καλά ότι στο θέμα της ΑΟΖ είναι χαμένοι από χέρι και στη Χάγη και οπουδήποτε άλλού. Διεθνώς 137 κράτη διαθέτουν ΑΟΖ σήμερα, μεταξύ των οποίων οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία και τα περισσότερα παράκτια κράτη – μέλη της ΕΕ. Στη δεκαετία του 1980 η Ελλάδα πρότεινε στην Τουρκία να συζητήσουν για την ΑΟΖ, αλλά οι Τούρκοι αρνήθηκαν κάθε διαπραγμάτευση, γιατί είχαν σκοπό να διεκδικήσουν παράνομα περιοχές που δε δικαιούνται. Τολμούν να διεκδικούν ακόμα και τη Γαύδο, κατοικημένο νησί νότια της Κρήτης! Τουρκικό κόμμα τολμά να ισχυρίζεται ότι το Αγαθονήσι και το Φαρμακονήσι είναι τουρκικά και υπό ελληνική κατοχή από το 2004! Οι αντιδράσεις των ελληνικών κυβερνήσεων είναι από χλιαρές μέχρι ανύπαρκτες.

Η ΑΟΖ του Καστελόριζου

Το μεγάλο αγκάθι για τους Τούρκους και κλειδί για τον καθορισμό ΑΟΖ είναι το Καστελόριζο, γιατί είναι αδιανόητη διεθνώς κάθε αμφισβήτησή του. Με την ΑΟΖ του Καστελόριζου η Τουρκία ουσιαστικά αποκόπτεται από τη Μεσόγειο και τα πλούσια κοιτάσματά της σε αέριο και πετρέλαιο και επιπλέον η Ελλάδα και η Κύπρος αποκτούν θαλάσσια σύνορα! Η Κύπρος, με την επιδοκιμασία μάλιστα της Ελλάδας, καθόρισε και συμφώνησε την ΑΟΖ με την Αίγυπτο. Η Αίγυπτος κάλεσε και την Ελλάδα για αντίστοιχη συμφωνία, ενημερώνοντάς την ότι θα καλέσει για συνομιλίες οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών και την Τουρκία, χωρίς όμως να διαθέτουν κοινά θαλάσσια σύνορα! Σύνορα δημιουργούνται μόνο αν δεν αναγνωρισθούν τα δικαιώματα του Καστελόριζου. Ο καθένας καταλαβαίνει που το πάνε. Ο καθένας;

Ο επεκτατισμός της Τουρκίας

Στα πλαίσια των συνεχών τουρκικών διεκδικήσεων και σε συνέχεια των προαναφερθέντων, οι Τούρκοι πραγματοποίησαν μέσα στον Μάιο μεγάλη αεροναυτική άσκηση, τη “Ντενίς Γκορντού” (δεν την ολοκλήρωσαν για δικούς τους εσωτερικούς λόγους), ως αντίποινα για την εξαγγελθείσα άσκηση Έρευνας και Διάσωσης που έχει προγραμματίσει η Ελλάδα στον ίδιο χώρο, μεταξύ Ρόδου και Καστελόριζου, για τις αρχές Ιουνίου. Όχι μόνο αυτό. Η Άγκυρα ισχυρίστηκε με NOTAM ότι η

θαλάσσια αυτή περιοχή είναι στην αρμοδιότητά της και πρέπει η Ελλάδα να πάρει την άδειά της για την άσκηση, δηλαδή ότι η περιοχή ανάμεσα στη Ρόδο και το Καστελόριζο είναι τουρκική επικράτεια!! Αυτό το τουρκικό θράσος καλλιεργείται από τη διαρκή απουσία ελληνικής αντίδρασης στους αρμόδιους Διεθνείς Οργανισμούς και στη χλιαρή αντιμετώπιση του θέματος από το 1999, όταν οι Τούρκοι διεξήγαγαν άσκηση με πυρά μέσα στο FIR Αθηνών, ισχυριζόμενοι ότι αυτή η περιοχή ανήκει στο FIR Κωνσταντινούπολης, και δεν υπήρξε αντίδραση της Ελλάδας (ο Σημίτης έπλεε σε πελάγη ευτυχίας που μας είχε βάλει στο κλαμπ των ισχυρών, την ONE!). Από τότε η Τουρκία εκτελεί ανενόχλητη ασκήσεις στην περιοχή αυτή. Εξ άλλου πριν από λίγο καιρό, λίγες μέρες πριν έρθει ο Νταβούτογλου στην Αθήνα, είχε δηλώσει ότι το Καστελόριζο σαφώς είναι ελληνικό νησί, αλλά... δεν ανήκει στο Αιγαίο, γι' αυτό το θέμα είναι πολιτικό! Η απάντηση από τον εκλεκτό του Γιωργάκη, Δρούτσα, δε δόθηκε, στα πλαίσια της “διατήρησης καλού κλίματος των διμερών σχέσεων” και ήρθε σε συνέχεια των επαίσχυντων δηλώσεων, “όποιος έχει χρέη δεν μπορεί να διαπραγματεύεται”. Έτσι εξυφαίνεται όχι μόνο το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, αλλά και της εθνικής κυριαρχίας. Θα το ανεχτούμε; Θα τους ανεχτούμε;

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ Ε.Ε.-ΕΥΡΩ

ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 26/5/2011

Οι λόγοι για τους οποίους κυβερνητικοί και παρακυβερνητικοί παράγοντες έθεσαν, έστω συγκεχυμένα, θέμα δημοψηφίσματος για αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της είναι δυσδιάκριτοι. Εθελοδούλια και ανοησία σε τέτοιο βαθμό δύσκολα μπορεί να παρακολουθήσει η κοινή ανθρώπινη λογική.

Δεν είναι λιγότερο εθελόδουλοι και όσοι καταδίκασαν τέτοιες σκέψεις με το επιχείρημα ότι θέτουν σε κίνδυνο τη ... «μεγάλη κατάκτηση»(!) της συμμετοχής μας στην Ε.Ε. και το ευρώ.

Ο ελληνικός λαός άρχισε προ πολλού να αντιλαμβάνεται ότι η ένταξή μας στην ΕΟΚ/Ε.Ε. και την ΟΝΕ δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ο τρόπος για την αγριότερη εκμετάλλευση της πατρίδας μας από τους ξένους. Και ότι ελπίδα ανόρθωσης υπάρχει μόνον αν αποχωρήσουμε από την Ε.Ε. και το ευρώ και κατακτήσουμε την εθνική μας ανεξαρτησία. Ελπίζουμε ότι και μόνο που άνοιξε αυτή η συζήτηση είναι καλό, για να γίνει καθαρότερος ο ρόλος «συμμάχων» και «εταίρων». Ισως γι' αυτό κάποιοι ευφυέστεροι έσπευσαν να κλείσουν το θέμα.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

Το 2012 η Ελλάδα, εκτός του δανείου της τρόικας (25 δισ. το 2012), θα πρέπει να δανεισθεί από τις «αγορές» ένα πολύ μεγάλο ποσό (26 δισ. τουλάχιστον, εφόσον δεν υπάρξουν αποκλίσεις στην εφαρμογή του μνημονίου, πράγμα αδύνατο), για να πληρώσει τις λήξεις παλαιών ομολόγων. Οι ίδιοι οι δανειστές ομολογούν πλέον ότι αυτό δε γίνεται με spread πάνω από τις 1.100 μονάδες. Προβλέπουν, μάλιστα, ότι θα αυξηθούν, αντί να πέσουν στις 300, όπως πέρυσι «υπολόγιζαν».

Η Γερμανία δεν είναι διατεθειμένη να μας ξαναδανείσει προς το παρόν. Θέλει να έχει μόνο κέρδη από εμάς μέσω του ευρώ της. Θέλει να κατοχυρώσει πλήρως το ξεπούλημα στις εταιρείες της και των υπολοίπων δημοσίων δικτύων μας (ηλεκτρισμός, νερό κ.λπ.), το οποίο έχει υποσχεθεί (με το αζημίωτο;) ο κατοχικός πρωθυπουργός και να βάλει πόδι στις ελληνικές τράπεζες. Γι' αυτό θέλουν να επιβάλουν «αναδιάρθρωσεις» που τους συμφέρουν, ώστε να αποσοβήσουν το 2012 τη στάση πληρωμών, στην οποία το μνημόνιο νομοτελειακά μας οδηγεί. Και, μάλιστα, ταχύτερα της Αργεντινής, που τουλάχιστον είχε διατηρήσει το εθνικό της νόμισμα.

Τρέμουν την αναδιάρθρωση τώρα οι εγχώριοι τραπεζίτες με επικεφαλής το διοικητή της (μη κρατικής) Τράπεζας της Ελλάδας και ζητούν να συνεχίσει ο ελληνικός λαός να πεινά και να δανείζεται με υψηλα επιτόκια, για να τους δώσει κι άλλες εγγυήσεις, δηλ. ομόλογα (30 δισ. ζήτησε στην πρόσφατη έκθεσή του ο κ. Προβόπουλος, πέραν των 93 δισ. που έχουν πάρει ως τώρα από το 2008), για να τα δίνουν «κουρεμένα» κατά 30% τουλάχιστον στην ΕΚΤ του Τρισέ και να δανείζονται χαμηλότοκα. Με τόσα δισ. όλες οι τράπεζες θα έπρεπε να έχουν περιέλθει στο δημόσιο.

Φυσικά φοβάται την αναδιάρθρωση και ο Τρισέ, φοβάται δηλ. ότι θα του μείνουν στο χέρι οι εγγυήσεις των ελληνικών τραπεζών, δηλ. τα ομόλογα, και θ' αναγκαστεί να τυπώσει πληθωρικό ευρώ. Θέλουν οι τραπεζίτες να κερδίσουν χρόνο, για να ξεφορτωθούν τα ελληνικά ομόλογα, κυρίως προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Γι' αυτό τώρα οι τραπεζίτες παρομοιάζουν σ' εμάς τους αφελείς την αναδιάρθρωση σαν να είναι οι επτά πληγές του Φαραώ, δηλ. ισχυρίζονται ότι αναδιάρθρωση σημαίνει κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων, απώλεια των καταθέσεων των μικροκαταθετών και στάση πληρωμών μισθών και συντάξεων. Άλλα και η «αναδιάρθρωση» που θέλουν οι δανειστές θα επισωρεύσει νέα δεινά στην ελληνική κοινωνία. Οι γερμανικές «αναδιάρθρωσεις», εκτός της δημόσιας περιουσίας, έχουν κύριους στόχους τις καταθέσεις και

τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Επιδιώκουν, επίσης, την πτώση των αξιών της δημόσιας περιουσίας και των δημόσιων επιχειρήσεων, για να πουληθούν στους ξένους κοψοχρονιά, καθώς και την πτώση των μισθών, όπως λένε, σε επίπεδο Βουλγαρίας και Κίνας, για να έχουν δυσθεώρητα κέρδη. Από τη Σκύλα στη Χάρυβδη.

Η αναδιάρθρωση από μια ελληνική κυβέρνηση

Στην Ελλάδα η αναδιάρθρωση από μια κυβέρνηση που λειτουργεί με βάση **τα εθνικά συμφέροντα προς όφελος της κοινωνίας** θα λειτουργήσει ευεργετικά για την ανάπτυξη. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει προηγουμένως να απελευθερωθούμε από τα δεσμά του ευρώ και της Ε.Ε, που μας έχουν καταστήσει υπόδουλους στους ξένους και μας έχουν καταδικάσει να καταναλώνουμε κυρίως τα προϊόντα τους, αφού έχουν διαλύσει τις παραγωγικές μας δομές. Να επαναφέρουμε το εθνικό μας νόμισμα και, αφού σταματήσουμε να πληρώνουμε τα χρέη, να ερευνήσουμε τι πραγματικά χρωστάμε. **Η χώρα θα πληρώσει μόνο όσα μπορεί,** ώστε να έχει πόρους για ανάπτυξη και κοινωνικές δαπάνες. Όρος είναι ότι δε θα θιγούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και οι νόμιμες καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες. Φυσικά τότε το δημόσιο θα έχει περισσότερα κονδύλια και δε θα ξανακουστεί το παραμύθι για μη πληρωμή μισθών και συντάξεων.

Το ΑΣΚΕ έχει ήδη κάνει αναλυτικές προτάσεις για την υπέρβαση της κρίσης και την ανάπτυξη (βλ. «Ενημέρωση» αρ. φύλλου 136, Νοέμβριος 2010, και τη νέα προκήρυξη, Μάιος 2011)

Λιμάνια μας στους Τούρκους:

Στις 25/5/11 η τουρκική εφημερίδα «Radikal» έγραψε ότι αρκετές τουρκικές εταιρείες ενδιαφέρονται ν' αγοράσουν ελληνικά λιμάνια που θα βγουν προς πώληση, με πρώτα του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης. Ο γενικός διευθυντής της τουρκικής επενδυτικής εταιρείας «Limak» δήλωσε: «Εξετάζουμε πολύ σοβαρά τους όρους πώλησης. Πιθανό ν' αποφασίσουμε να επενδύσουμε στα ελληνικά λιμάνια, θα λάβουμε αποφάσεις εντός 2 εβδομάδων. Είναι μια δύσκολη αγορά η Ελλάδα, αναζητούμε κι Έλληνα συνεταίρο.»

Δε χρειάζεται να αναζητούν για πολύ και να κουράζονται. Η family έχει ορίσει το δευτερότοκο Νικολάκη ως καθ' ύλην αρμόδιο και σ' αυτόν μπορούν να απευθυνθούν.

Άλλες πληροφορίες φέρουν Τούρκους επιχειρηματίες να θέλουν ν' αγοράσουν το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Γινόμαστε δορυφόροι σιγά σιγά.

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 11-5-2011

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 12/5/2011

Η κυβέρνηση της οικογένειας Παπανδρέου με τους ξενόφερτους «συμβούλους» και τους εγχώριους συνενόχους της έβαψε πάλι τους δρόμους της Αθήνας με αίμα, με αφορμή ασήμαντα, αρχικά, επεισόδια στο τέλος της μεγάλης αντιμημονιακής πορείας. Όργανά της και πάλι οι εγκάθετοί της στην αστυνομία και στους γνωστούς αγνώστους των «αναρχικών».

Οι στόχοι της πολλαπλοί :

Εκφοβισμός των πολιτών, ώστε να μη διογκωθούν οι διαδηλώσεις κατά της πολιτικής των μνημονίων για την αφαίμαξη και εξαθλίωση της χώρας υπέρ των ληστρικών αγορών και τραπεζών.

Η απόσπαση της προσοχής από τις προτάσεις Σαμαρά, που, καίτοι νεοφιλελεύθερες, της χαλάνε τη συνταγή της «συναίνεσης», δηλ. της υποταγής.

Και αποπροσανατολισμός (με τη βοήθεια και του άλλου οργάνου της, των ακροδεξιών...) των Ελλήνων πολιτών από την πλήρως δικαιολογημένη οργή κατά της σχεδιασμένης «ανοχής» προς την ασύνδοτη, παράνομη μετανάστευση, που επίσης με αιματηρό τρόπο άρχισε να αποδίδει τους επιδιωκόμενους καρπούς της.

Και οι τρέις στόχοι φαίνεται πλέον ότι αποτυγχάνουν, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των, αμήχανων πλέον, παπαγάλων των ΜΜΕ της.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΑ ΠΟΛΙΤΗ ΣΤΗΝ ΟΔΟ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 11/5/2011

Η αύξηση της εγκληματικότητας στο κέντρο της Αθήνας, που έφτασε πλέον σε τέτοιο σημείο ώστε να κινδυνεύει η ζωή οποιουδήποτε Έλληνα πολίτη κυκλοφορεί στο δρόμο, δεν είναι αποτέλεσμα μόνο της ανικανότητας και της αδιαφορίας των κυβερνώντων. Είναι μέρος σχεδίου, που υλοποιούν η κατοχική κυβέρνηση και η δημοτική αρχή του κ. Καμίνη και προβλέπει το χωρισμό της πρωτεύουσας σε δύο μέρη. Το ένα, συνεχώς διευρυνόμενο, να κατοικείται από ξένους, κατά προτίμηση αλλόθρησκους. Το άλλο, συνεχώς συρρικνούμενο, κατά πλειοψηφία από Έλληνες. Όσοι Έλληνες αρνούνται να συμπράξουν σ' αυτό το σχέδιο, αρνούνται να μετακομίσουν, αρνούνται να «αποζημιωθούν» οικονομικά ενοικιάζοντας τα διαμερίσματά τους «με το κεφάλι» σε αλλοδαπούς, εκμεταλλευόμενοι πάμφτωχους ανθρώπους, όσοι επιμένουν να μένουν στη γειτονιά τους και

να θέλουν να περισώσουν, κατά το δυνατό, τη φυσιογνωμία της πρέπει να «πεισθούν» δια της βίας. [Το σχέδιο εφαρμόστηκε με πλήρη επιτυχία πριν από μισό αιώνα στην Ιμβρο, που τότε είχε αμιγή ελληνικό πληθυσμό και τώρα αμιγή τουρκικό.]

Οι εξελίξεις θα πάρουν τη χειρότερη μορφή τους, εάν την «υπεράσπιση» των Ελλήνων πολιτών αναλάβουν οι γνωστοί κύκλοι της ακροδεξιάς, με αντεκδικήσεις και άλλες αυθαιρεσίες, οπότε η βία θα γενικευτεί, με κίνδυνο να χαραχτεί πράσινη γραμμή και στην πρωτεύουσα του ελληνισμού. Πρέπει επειγόντως να επαναπατριστούν όλοι οι ξένοι που μπήκαν παράνομα στην Ελλάδα. Επειδή κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να το κάνει η κατοχική κυβέρνηση, πρέπει επειγόντως να απομακρυνθεί πρώτα η ίδια από την εξουσία με την κινητοποίηση του ελληνικού λαού, με πλήρη σεβασμό στους δημοκρατικούς θεσμούς.

ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ

ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 25/5/2011

Είναι η δεύτερη φορά στα τελευταία 800 χρόνια που τα όρνεα της κεντροδυτικής Ευρώπης επέρχονται για λεηλασία και εξανδραποδισμό της χώρας μας με τη σύμπραξη των θλιβερών εντόπιων οργάνων τους, τους εραστές κατοχικών θώκων, καρέκλας και μίζας. Η πρώτη, το 1204, επέφερε:

-τη διάλυση της Ελληνικής (τότε δε λεγόταν, φυσικά, βυζαντινή...) Αυτοκρατορίας,

-την ανήκουστη διαρπαγή των πάντων (οπότε και ως απάντηση διαμορφώνεται η νεοελληνική εθνική και κοινωνική συνείδηση).

-τις συνθήκες για την οθωμανική κατάκτηση.

Η δεύτερη, αν εξαιρέσουμε τη ναζιστική γερμανική κατοχή, επιχειρείται σήμερα με τους τροϊκανούς

και τα οικτρά εγχώρια ανδρείκελά τους.

Αυτή τη φορά δε θα επιτύχουν. Ήδη ξεσηκώνονται ακόμη και πανεπιστημιακοί, διπλωμάτες, στρατιωτικοί, νομικοί, πολίτες έξω από τις μικροκομματικές λογικές και, επιτέλους, ανεγείρεται η νεολαία, που καλεί όλους μαζί να γεμίζουμε τους δρόμους και τις πλατείες έστω και χωρίς, για την ώρα, συντονισμένα αιτήματα και συγκροτημένη προοπτική.

Η αρχή του τέλους των αχρείων και της υποταγής ανατέλλει.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες της «Ενημέρωσης» να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους για την εφημερίδα.

Ευχαριστούμε

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Τα χρέη των τραπεζών των ΗΠΑ και των χωρών της Ε.Ε. δημιουργήθηκαν από την απληστία τους για όλο και υψηλότερα κέρδη με τις περιβόητες «φούσκες» και τα τοξικά ομόλογα. Τα χρέη αυτά, αντί να τα καλύψουν οι μεγαλομέτοχοί τους από τα τεράστια κέρδη τους που είχαν αποκομίσει τα προηγούμενα χρόνια, τα φορτώνουν με τη συνδρομή των κυβερνήσεων στο δημόσιο χρέος, το οποίο αυξάνεται ραγδαία. **Η τραπεζική κρίση μετατρέπεται σε κρίση δημόσιου χρέους.** Αυτή είναι η ουσία της κρίσης.

Οι ΗΠΑ, με το δυσθεώρητο χρέος των 14,5 τρισ. δολαρίων, δεν έχουν κανένα πρόβλημα, αφού το χρέος είναι στο νόμισμά τους, που διατηρείται ως αποθεματικό χρήμα παγκοσμίως (με τη συνδρομή και του ΓΑΠ). Βάζουν το «μηχανάκι» και τυπώνουν πληθωρικά δολάρια, στηρίζοντας τη δική τους ανάπτυξη.

Στην Ε.Ε. η κρίση έχει πλήξει κυρίως τις χώρες του νότου, που η συμμετοχή τους στο σκληρό ευρώ τις κατέστησε μη ανταγωνιστικές και τελικά ελλειμματικές προς όφελος της Γερμανίας και των άλλων βόρειων χωρών, που έχουν πλεονάσματα. Η Ιρλανδία έγινε ελλειμματική, επειδή χρηματοδοτεί

με κρατικά δάνεια τα χρέη των τραπεζών της, που είχαν γεμίσει με «φούσκες» στεγαστικών δανείων. **Οι Ιρλανδοί τώρα κατηγορούν την ΕΚΤ και τον Τριτέ** ότι ενθάρρυναν τη μαζική διαφυγή καταθέσεων από το ιρλανδικό τραπεζικό σύστημα, υποδαύλισαν τη ραγδαία άνοδο των spreads των ομολόγων τους, για να τους εκβιάσουν να μπουν στο «μηχανισμό στήριξης» προς όφελος των τραπεζών και της στήριξης του ευρώ.

Η Ελλάδα είναι ιδιαίτερη περίπτωση. Έγινε ελλειμματική από την ένταξή της στην ΕΟΚ. Η είσοδός της στο ευρώ επιδείνωσε την οικονομία της. Η χώρα πορεύταν τουλάχιστον για 30 χρόνια με δανεικά, με τα οποία πληρώνονταν προηγούμενα δάνεια, χωρίς καμμιά προσπάθεια για αυτοδύναμη ανάπτυξη, με επιλογή όλων των κυβερνήσεων. Η κρίση προϋπήρχε και ήταν από τότε φανερό ότι χωρίς συνεχή και αυξανόμενο δανεισμό θα φτάναμε σύντομα στη στάση πληρωμών στους δανειστές. Είχαν φροντίσει η χώρα μας να έχει όλα τα «προσόντα» κι ένα «κατάλληλο» πρωθυπουργό, ώστε με αφορμή την πρόσφατη οικονομική κρίση να οδηγηθεί σιδηροδέσμια για «διάσωση».

Το ΚΚΕ και το ευρώ

Δυσάρεστη στροφή του ΚΚΕ για το νόμισμα. Τώρα που ο πολύς κόσμος άρχισε να καταλαβαίνει πόσο μας ζημιώνει η συμμετοχή μας στην Ε.Ε. και την ΟΝΕ, τώρα που για πρώτη φορά άρχισε να συζητείται ανοιχτά το θέμα της απελευθέρωσής μας από την Ε.Ε. και το ευρώ, το ΚΚΕ πρακτικά συντάσσεται με τους ευρωπαϊστές:

«**Η λύση έξω από το ευρώ και δραχμή στις παρούσες συνθήκες είναι καταστροφική**», είπε στην πρωινή εκπομπή του «Αντένα» η Α. Παπαρήγα στις 30/5/11 (Ριζοσπάστης 31/5/11). Τόσο καιρό δηλ. υποστήριξε την αποδέσμευση εκ του ασφαλούς ότι δεν ετίθετο θέμα. «**Εθελοντικά να φύγει η Ελλάδα από την ευρωζώνη και αυτή τη στιγμή να τη διώξουν από την ευρωζώνη, δεν το βλέπουμε**». Μετατρέποντας την επιθυμία του σε πρόβλεψη, το ΚΚΕ προεξοφλεί ότι οι κινητοποιήσεις κατά του μνημονίου και της κατοχής δε θα ενισχυθούν και δε θα ριζοσπαστικοποιηθούν τόσο, ώστε να επιβάλουν την αποχώρηση από την Ε.Ε./ΟΝΕ. «**Αυτό μπορεί να γίνει στο μέλλον, όταν αποφασίσουν οι ισχυρότεροι να μικρύνουν την ευρωζώνη και γενικότερα την Ε.Ε.**» Η Ελλάδα δηλ. θα φύγει από την Ε.Ε./ΟΝΕ, όταν το αποφασίσει η Γερμανία κι όχι όταν το αποφασίσει ο ελληνικός λαός! Άλλα, όμως, έλεγε μέχρι τώρα το ΚΚΕ για τις δυνατότητες

τον λαϊκού κινήματος! Για να μετριάσει τις εντυπώσεις, η Α. Παπαρήγα προλέγει ότι «**εμείς είμαστε γενικά υπέρ της αποδέσμευσης από την Ε.Ε.**». Να αποδεσμευτούμε γενικά. Πότε δηλαδή; Όταν θα υπάρξει η κατά το ΚΚΕ «λαϊκή εξουσία» στην Ελλάδα, δηλ. το σοβιετικό πρότυπο το προ του 1956, όπως περιγράφεται στην απόφαση του τελευταίου συνεδρίου, δηλ. ποτέ!

Γιατί, άραγε, τέτοια στροφή; Ας ελπίσουμε ότι οι αντιδράσεις εντός και εκτός κόμματος θα επαναφέρουν το ΚΚΕ τουλάχιστον στην προηγούμενη θέση του.

Η αντίσταση του ελληνικού λαού

Για τους «αγανακτισμένους» δεν έχουν ακόμη θέσει σε εφαρμογή κάποιο ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισής τους. Αιφνιδιάστηκαν, μελετούν, προετοιμάζονται. Πάντως ήδη κάποιοι έκαναν την πρώτη προσπάθεια να μας πείσουν ότι είμαστε μέρος μιας «πανευρωπαϊκής» κινητοποίησης! Την Κυριακή 29/5 θα ξεσηκωνόταν (υποτίθεται) ολόκληρη η Ευρώπη. Στο Λονδίνο συγκεντρώθηκαν 150 άτομα. Στο Άμστερνταμ 75. Στην Αθήνα 100.000! Οχι, κύριοι! Ο ελληνικός λαός έχει περισσότερη σχέση με τους αραβικούς λαούς, θύματα όλοι της δικής σας αγριότητας. Από εκεί μεταφέρθηκε η σπίθα. Και από την Ισπανία, επηρεασμένη βαθύτατα από τον αραβικό πολιτισμό!